

ЗМІСТ

ББК 67.0*43
УДК 34(063)
Ц62

«ЦІННІСТЬ права як найефективнішого регулятора суспільних відносин»:
МІЖНАРОДНА І НАМІСЬ ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, м. Донецьк, 7-8 листопада 2014 р.
Д. : (ХІДНОУКРАЇНЬКА наукова юридична організація, 2014. - 128 с.

Про її ... В конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

ББК 67.0« 11
УДК 14(063)

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Евальд Д. Д. ОРГАНИ І СЛУЖБИ У СПРАВАХ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ: ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ЦИХ ОРГАНІВ.....	7
Качура Д. В. ДЕРЖАВА ТА ЇЇ ФОРМА В УМОВАХ ПЕРЕХІДНОГО ПЕРІОДУ.....	9
Нейяченко С. С. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ: ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ТА РЕАЛІЇ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ.....	12
Червінська Н. В. ПРОФЕСІОНАЛІЗМ УЧАСНИКІВ ЗАКОНОТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАКОНОДАВСТВА.....	14

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Брюховецька М. С. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У МІСТАХ З РАЙОННИМ ПОДІЛОМ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД.....	18
Джєглава М. В. ЗМІШАНА ФОРМА ПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	21
Релько А. С. ТРАКТУВАННЯ ОСОБИСТІШИХ І ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ ГРОМАДЯНИНА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	23

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО

Бобрик В. І. СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ СУДОВИХ РІШЕНЬ У ЦИВІЛЬНИХ, ГОСПОДАРСЬКИХ І АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВАХ В УКРАЇНІ.....	27
Кушерець Д. В. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОРУШЕННЯ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЯК ПІДСТАВИ ДЛЯ ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ДОГОВІРНИХ ПРАВОВІДНОСИН.....	31
Лозовий А. І. ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЧАСТКУ У ПЕРУХОМОМУ МАЙНІ, ЩО ПЕРЕБУВАЄ У СПІЛЬНІЙ ЧАСТКОВІЙ ВЛАСНОСТІ.....	М
Пташник І. Р. ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПРИЖИТТЄВОГО ОРГАННОГО ДОНОРСТВА.....	37
Семснюк О. С. ЩОДО ПРАВОМОЧНОСТЕЙ ВІДНОСНО СКЛАДНИХ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ.....	40

Тонких А. В. ПОНЯТТЯ ТА СУТЬ УСИНОВЛЕННЯ.....	42
--	----

СЕКЦІЯ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Лукшин Д. В. ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ. ЗАВДАНОЇ СУБ'ЄКТУ ГОСПОДАРИВАННЯ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	45
Сулсманова С. Р. ЩОДО ЛІЦЕНЗУВАННЯ ВАЛЮТНИХ ОПЕРАЦІЙ В УКРАЇНІ.....	47

СЕКЦІЯ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Будз О. В. ПРАВО ЖІНОК НА ПРАЦЮ: ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ.....	50
---	----

СЕКЦІЯ 6. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО, ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО

Агафонов К. В. ПРОБЛЕМИ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ.....	54
Вітковська С. О. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ СУДДІВ ЯК ІНДИКАТОР СТАНУ ВІТЧИЗНЯНОЇ СУДОВОЇ СИСТЕМИ.....	57
Воронянська О. Р. МЕДИЧНІ ВІДХОДИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ.....	58
Маліч Р. М. ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ.....	61
Харченко Ю. В. ПРАВОВІ ЗАХОДИ ОХОРОНИ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ В УКРАЇНІ.....	63
Шеріпун С. М. СУТНІСТЬ ОЦІНКИ ВПЛИВІВ НА СТАН ДОВКІЛЛЯ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	64
Піка, Іліона Є. С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ШТУЧНИХ ВОДНИХ ОБ'ЄКТІВ.....	67

СЕКЦІЯ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Балло В. А. ФУНКЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИМУСУ У СУМІЖНОМУ ТЕРМІНОЛОГІЧНОМУ ПРАВОВОМУ РЯДІ.....	69
Белявська С. Ю. ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА: ЗАГАЛЬНОПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА. ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА ТА ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВИ ТА ВЛАДИ.....	71
Бондаренко Д. С. ДО ПИТАННЯ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО ДЕРЖАВНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ПАРТНЕРСТВО.....	74

Венгер Ю. В. ШЛЯХ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ В СФЕРІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	77
---	----

Поляк А. В. АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ ЯК МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ.....	79
--	----

Проца І. Г. ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ЧИ ВЕРХОВЕНСТВО ДОЦІЛЬНОСТІ ЗАДОВОЛЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ ІНТЕРЕСІВ.....	82
---	----

Сукмановська Л. М. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї.....	86
---	----

Тернушак М. М., Гецько Д. С. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ФОРМ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ.....	89
---	----

Хачатуров Е. Б. РЕГУЛЯТОРНО-ПРАВОВІ ЧИННИКИ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ СУДНОБУДУВАННЯ І СУДНОРЕМОНТУ.....	91
--	----

СЕКЦІЯ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА

Баранчук В. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЕТАПІВ УСТАНОВЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНТАКТУ ПРИ ДОПИТІ.....	95
---	----

Кадук Є. В. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ НАТУРНИХ КОЛЕКЦІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВО-ЕКСПЕРТНИХ УСТАНОВ.....	98
--	----

Острійчук О. П. ДОПУСТИМІСТЬ ПОКАЗАНЬ ЯК УМОВА ВИКОРИСТАННЯ В ЯКОСТІ ДОКАЗУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАННІ.....	101
---	-----

Смушак О. М. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРИХОВУВАННЯ ЗЛОЧИНУ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.....	104
--	-----

Тімченко І. С. НЕБЕЗПЕЧНА ПРОДУКЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 227 КК УКРАЇНИ.....	107
---	-----

Хряк А. А. КРИМІНОЛОГІЧЕСЬКА ТЕОРІЯ СТИГМАТИЗАЦІЇ.....	110
---	-----

Шевченко Т. В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ ДІЙ В ХОДІ ЗДІЙСНЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД.....	112
--	-----

СЕКЦІЯ 9. МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО ТА МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Казанська А. В. РОЛЬ ОДНОСТОРОННІХ АКТИВ ЯК ДЖЕРЕЛ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ.....	115
---	-----

Смушак О. М.

викладач кафедри кримінального права
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРИХОВУВАННЯ ЗЛОЧИНУ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Інститут причетності до злочину є відомим законодавству і інших держав досить тривалий час і отримав досить широке поширення. Для більш повного аналізу даного інституту розглянемо його законодавче регулювання в країнах різних правових систем.

Аналіз кримінального законодавства романо-германських країн (до романо-германської правової системи відносяться країни континентальної Європи: Італія, Франція, Іспанія, Німеччина, Австрія, Швейцарія та ін.). У середині романо-германського типу правової системи виділяють дві правові групи: 1) романську (Франція, Бельгія, Люксембург, Голандія, Іспанія; 2) германську (Німеччина, Австрія, Швейцарія та ін.). До даної правової сім'ї слід віднести всю Латинську Америку, значну частину Африки. Романо-германська правова система знайшла своє відображення і в правових системах Японії, Індонезії та інших держав.

В рамках нашого дослідження, розглянемо законодавство наступних країн: Франції, Іспанії, Голандії, Німеччини, Швеції, Швейцарії, Данії, Болгарії, Польщі.

Кримінальні кодекси вказаних держав не містять ні в Загальній ні в Особливій частинах поняття «причетності до злочину». Та при цьому, відповідальність за такі види причетності, як приховування, недонесення встановлені в усіх цих державах. Потурання визнається самостійним злочином, крім цього даній інститут виділений із інституту співучасті.

Законодавством Франції (ст. 423-4, 434-6) [1], Іспанії (ст. 451) [2], Данії (ст. 125) [3], Польщі (ст. 239) [4] передбачалась відповідальність за заздалегідь не обіцяне приховування, як злочину, так і особи, яка його вчинила. КК Німеччини (ст. 257), Швеції (ст. 11) [5], Швейцарії (ст. 305) [6], Болгарії (ст. 294) [7] обмежуються відповідальністю тільки за приховування осіб, які вчинили злочин.

Законодавством Франції встановлюється кримінальна відповідальність за приховування злочинця. Стаття 434-4 КК Франції визначає заздалегідь не обіцяне приховування, як діяння скоєне з метою перешкоджання встановленню істини, яке проявилось в зміні стану місця вчинення злочину або проступку або шляхом спотворення, фальсифікації або стирання відбитків, слідів, шляхом підкидання, переміщення або знищення будь-яких предметів (п. 1) знищення, вилучення, укриття або викривлення будь-якого приватного документа або предмета, який здатний полегшити розкриття злочину або проступку, пошук доказів або засудження винних (п. 2) [8, с. 410]. В той же час відповідно до КК Франції приховування трупів і речей, добытих злочинним шляхом (ст. ст. 460 і 461), оцінювалось, як самостійне злочинне діяння. Відповідно до ст. 434-6 КК Франції підлягають кримінальній відповідальності особи, які приховують злочинця, який вчинив тяжкий злочин (покарання за яке передбачено не менше 10 років тюремного ув'язнення).

Відповідальність за приховування злочинів встановлена і в ч. 3 ст. 451 КК Іспанії. Дана стаття містить вичерпний перелік злочинів за які настає відповідальність за приховування, до них відносяться: зрада, вбивство Короля, будь кого з його родичів, Королеви - дружини, або чоловіка королеви, Регента або будь кого

Головне завдання Міагрополітики полягає у забезпеченні продовольчої безпеки держави. Наділення відомства іншими, несумісними функціями з одного боку є свідченням порушення принципів правової держави і верховенства права, з іншого - створенням умов для легалізації правдавнього інституту «кормління», або схваленням корупції на законодавчому рівні.

Існуюча на сьогодні негативна практика наділення суб'єктів права несумісними функціями є за своєю суттю легалізацією «наукового експерименту по охороні курятника зграєю лисиць».

Дослідження свідчить, що для реалізації корисливих інтересів представників певних кіл закон використовується в якості інструменту в цілях узаконення правдавнього інституту «кормління», верховенства доцільності задоволення корупційних інтересів.

Підґрунтя для корупції утворюють започатковані заінтересованими особами юридичні процедури, які законодавцем надалі впроваджуються у закони для виконання. Замість принципу верховенства права діє принцип верховенства закону, який перетворено у інструмент задоволення корисливих інтересів «заінтересованих осіб».

Необхідною умовою забезпечення законності і ефективності в сфері охорони об'єктів навколишнього середовища в Україні є реалізація наступних умов, зокрема:

- встановлення законодавчим шляхом такого порядку, згідно з яким функції охорони об'єктів навколишнього середовища, зокрема і рибних ресурсів, мають бути лише прерогативою природоохоронного відомства, відповідно до вимог ЗУ «Про охорону навколишнього природного середовища»;

відділення контрольних функцій від тієї структури, яку вони повинні контролювати;

- в основу ЗУ «Про охорону навколишнього природного середовища» має бути покладений принцип недопущення суміщення функцій державного регулювання, управління і контролю у сфері охорони навколишнього середовища, раціонального використання природних ресурсів і функцій природокористування.

Па нашу думку, варто було б запозичити теоретичні і практичні положення Кодексу навколишнього середовища (Code de l'environnement), що був прийнятий відповідно до Ордонансу Президента Франції № 2000-914 від 18 вересня 2000 р. [10].

Список літератури:

1. Конституція України : Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року [Із змінами, станом на 21. 02. 2014] // Відомості Верховної Ради України, 1996. - № 30. - Ст. 141.
2. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25 червня 1991 року № 1264-XII [Із змінами станом на 16. 10. 2012] // Відомості Верховної Ради України, 1991. - № 41. - Ст. 546.
- і. Здир Я. А. О роли государственных инспекций в обеспечении социалистической законности в государственном управлении / Я. А. Здир // Советское государство и право. - 1964. - № 11. — С. 56-65.
4. Питання Державного комітету України по рибному господарству і рибній промисловості: Постанова Кабінету Міністрів України від 1 серпня 1992 року № 444 [Постанова втратила чинність на підставі Постанови КМ № 1296 від 22. 08. 2000] // А. Коваленко, Є. Демчук, О. Молчановський. - Windows-версія інформаційно-пошукової системи по законодавству «ПРАВО». Версія «ПРОФ». - К. : Інформаційно-аналітичний центр «БІТ», 1998-2014. - Систем, вимоги : Windows 95/98/ME//NT4/2000/XP.

5. Про Державне агентство рибного господарства України: Указ Президент України від 16 квітня 2011 року № 484/2011 // Офіційний вісник України, 2011. - № 31. - Ст. 1324.
6. Про Міністерство аграрної політики та продовольства України: Указ Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011 [Із змінами станом на 06. 04. 2012] // Офіційний вісник України, 2011. - № 31. - Ст. 1326.
7. Про природно-заповідний фонд України: Закон України від 16 червня 1992 року № 2456-XII [Із змінами станом на 16. 06. 2011] // Відомості Верховної Ради України, 1992. - № 34. - Ст. 502.
8. Звернення до І. Сех про неприйнятність законопроекту 2732 / Всеукраїнська екологічна ліга. - [Електронний ресурс]: режим доступу: <http://old.ecoleague.net/34903999-707.html>.
9. Протокол засідання Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи № 9 від 05. 06. 2013 р. // Офіційний портал Верховної Ради України. [Електронний ресурс]: режим доступу: http://komekolog.rada.gov.ua/komekolog/control/uk/publish/article:jsessionid-69A5084AC762D1FA526EEF8ACE551591?art_id=50993&cat_id=50847.
10. Ordonnance № 2000-914 du 18 septembre 2000 relative a la partie Legislative du code de l'Environnement // JO № 219 du 21 septembre 2000 page 14792.

Сукмановська Л. М.

викладач кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Львівського державного університету внутрішніх справ м. Львів, Україна

ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ НАСИЛЬСТВА В СІМ'І

Світовою громадськістю насильство визнано одним із ключових моментів, які ставлять людину в залежне становище, наносять величезну моральну шкоду суспільству і є перепорою на шляху подолання нерівності і дотримання людських прав. Безумовно, проблема насильства в сім'ї є досить гострою для України, як і для багатьох інших країн світу. Її небезпечність полягає в тому, що прояви насильства і жорстокості в сім'ї не лише руйнують гармонію і злагоду в родині, а й виступають однією з передумав злочинності в суспільстві загалом [1, с. 51-52].

Не зважаючи на існування дедалі чіткішої картини масштабів насильства в сім'ї, сьогодні маємо можливість зрушити у напрямку його ліквідації. Насильство не є неминучим наслідком людського існування. Уряди усе частіше визнають та виконують свої зобов'язання щодо забезпечення прав людини, а також визнають розповсюдженість і довготривалі наслідки насильства. Дослідження підтвердило, що знання та можливості для запобігання насильства щодо дітей та пом'якшення його наслідків існують. Наукова база для розробки ефективних стратегій попередження насильства та терапевтичних втручань постійно розширюється; існування обґрунтованих стратегій свідчить, що за умов належного рівня відданості та інвестицій творчі підходи до профілактики насильства можуть призвести до серйозних позитивних зрушень. Більше

того, захист дітей молодшого віку від насильства має потужний потенціал для зниження усіх форм насильства у суспільстві, а також зменшення довготривалих соціальних та медичних наслідків насильства щодо дітей [2].

На думку Роменського Г. І. проблема домашнього насильства є надзвичайно складною і поєднує в собі безліч взаємозалежних аспектів - соціальних, юридичних, економічних, медичних, психологічних, політичних тощо. З цієї сукупності можна виділити три основні напрямки подолання цієї проблеми:

1. Насамперед необхідна зміна сформованих стереотипів суспільної свідомості щодо поняття родини й розподілу в ній соціальних ролей. В. Туташинський з цього приводу зазначає: «Допускаючи факти жорстокості, батьки дозволяють собі розпоряджатися життям іншої людини, як своєю власністю. І будь-то вбивство чи побиття, продаж дітей - усе це злочин проти особистості, порушення прав дітей і зневага нормами моралі одночасно. І як же глибоко вони укоренилися у свідомості людей, якщо випадком продажу дітей намагаються знайти виправдання і пояснення». Для рішення будь-яких сімейних проблем необхідно насамперед усвідомлення того, що ти, члени твоєї родини і твоя дитина - ЛЮДИ, що прийшли в цей світ з якоюсь метою. Не торкаючись питань духовності, вирішити ці та інші проблеми - неможливо!» [3].

2. Зміна правових підходів до проблеми домашнього насильства. Закон України «Про попередження насильства в сім'ї» передбачає кримінальну відповідальність за насильство, у тому числі заборона насильства над жінками [4]. Однак необхідне удосконалення законів, розширення законодавчого забезпечення прав жінок, а також нагляд над неухильним виконанням законів.

3. Проведення навчальних курсів з проблем домашнього насильства для працівників міліції, юристів, представників соціальної та медичної сфери, а також просвітницької кампанії в ЗМІ. Необхідно зробити вивчення проблеми домашнього насильства складовою частиною професійної підготовки і професійною вимогою для всіх працівників правоохоронних органів [5, с. 77].

Важливий напрямок діяльності - співробітництво державних і громадських організацій у розробці й застосуванні законодавства щодо домашнього насильства. Необхідно також докласти зусиль для рішучого розслідування злочинів і вжиття заходів для захисту жертв насильства від подальшого жорстокого відношення, створення системи всебічної допомоги жертвам домашнього насильства.

Для подолання насильства на перше місце серед правових засобів слід поставити формування правосвідомості і правової культури громадян та профілактику правового нігілізму населення України. Суспільство повинно бути об'єктивно та суб'єктивно підготовленим для втілення прав і свобод людини і громадянина. З точки зору суб'єктивної підготовки, як і в самому утвердженні людських прав, велику роль відіграє формування нової молоді української генерації, всебічне моральне виховання, поглиблена та фундаментальна фахова підготовка, де положення «Прав і свобод людини й громадянина» повинно стати фундаментом професіоналізму науково-практичних кадрів та правоохоронних органів України.

1. Не менш важливим завданням у наданні допомоги людям, які зазнали сімейного насильства, є ефективність створення програм, проектів, моделей боротьби із насильством в сім'ї. Змістовне формування послуг державної підтримки повинне мати чітке формулювання критеріїв допомоги та швидку дію у досягненні поставлених цілей протидії насильству [6, с. 53].

Щодо осіб, які вже вчинили насильство в родині або погрожують його вчинити, співробітники ОВС можуть вжити таких заходів:

- взяти на профілактичний облік осіб, схильних до вчинення насильства в сім'ї;